

PŘEKLAD: KAREL VACULÍK † 1958

Náš ži - vot ja - ko le - tní den má
 stín i slu - nce jas, než v krá - tce mi - zí
 ja - ko sen a ne - vrá - tí se zas.
 Ja - ko sen po - mí - jí čas, kte - rým
 Pán da - ří nás, zva - dlý květ ku ve - če -
 ru - rá - no měl svou ná - dhe - ru.

2. Však tato žití chvilinka je drahý spásy den, / v němž rozséváme seménka pro nekonečnou žeň. / Jako sen pomíjí čas, / kterým Pán daří nás, / zvadlý květ ku večeru - / ráno měl svou nádheru.
3. Nuž, pracuj každý za rána, neskládej ruce v klín, / by práce byla zdolána, než přijde smrti stín. / Jako sen pomíjí čas, / kterým Pán daří nás, / zvadlý květ ku večeru - / ráno měl svou nádheru.
4. Jak šťasten, kdo svůj práce čas zde věrně naplní, / jej přivítá pak nebes jas a věčné spasení. / Jako sen pomíjí čas, / kterým Pán daří nás, / zvadlý květ ku večeru - / ráno měl svou nádheru.